

ПРОТОКОЛ

№ 6

гр. Смолян, 12.01.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Райна Русева

при участието на секретаря Татяна Кишанова
Сложи за разглеждане докладваното от Райна Русева Гражданско дело № 20235440100803 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ П. В. Д., редовно призван, не се явява и не изпраща представител в съдебно заседание.

ЗА Р* СМОЛЯН**, редовно призван, не се явява процесуален представител в съдебно заседание. Чрез юриск. Х. са постъпили писмени бележки от 12.01.2024 г., като моли делото да се разгледа в нейно отсъствие. Моли да бъде прието и приложена поделото ССЧЕ. Моли делото да бъде спряно на основание чл. 631, ал. 1 от ГПК до приключване на процедурата по чл. 267 ДФЕС и произнасяне на Съда на ЕС.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Е. К., редовно призована, налице.

Заклучението по назначената ССЧЕ е постъпило на 11.01.2024 г.

ЮРИСК. Х. – Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Сне се самоличността на вещото лице както следва:

Е. К. К. – *** г., българка, б.гр., неосъждана, неомъжена, без родство и дела.

Съдът предупреди вещото лице за наказателната отговорност по чл. 291 от НК.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ К. – Поддържам заключението си.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението по назначената ССЧЕ, изготвено от вещото лице К., на която да се изплатят 80,00 лева от бюджета на съда.

Съдът намира искането за спиране за основателно. С Определение 282/12.07.2023 г. по гр.дело № 193/2023 г. на ОС Смолян е отправено до съда на ЕС преюдициално запитване по следните въпроси:

1 . Разпоредбите на чл.12, б.“а“ и §8 от Директива 2003/88/ЕО, както и чл.20 и 31 от Хартата за основните права на Европейския съюз, следва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба /в случая чл.187 от ЗМВР/ която, като не позволява по-кратката продължителност на нощния труд спрямо дневния труд по общия ред, важащ за работниците в частния сектор, да се прилага и за работниците в публичния сектор като полицаите и пожарникарите, работещи на смени и полагащи нощен труд /държавни служители по чл.142, ал.1, т.1 от Закона за министерството на вътрешните работи/, довежда до следната разлика в третирането, без тази разлика да е свързана с допустима от законодателството цел, а именно:

Една група работници в публичния сектор, натоварени с особено важните задачи по охрана на обществения ред и защита на населението /в случая полицаите и пожарникарите по чл.142, ал.1, т.1 от Закона за министерството на вътрешните работи, работещи на смени и полагащи нощен труд/, са поставени в по-неблагоприятно положение:

а/ както спрямо друга група работници в същия публичен сектор, натоварени със същите задачи по охрана на обществения ред и защита на населението, които обаче не полагат нощен труд на смени /в случая останалите държавни служители по чл.142, ал.1, т.1 от Закона за министерството на вътрешните работи/, но се ползват от същите придобивки /напр. допълнително възнаграждение за прослужено време, по-дълъг платен годишен отпуск, по-ранно пенсиониране, по- високи обезщетения при прекратяване на служебното правоотношение и други/, от които се ползват и полагащите нощен труд на смени полицаи и пожарникари;

б/ така и спрямо работници от частния сектор, които работят на смени и полагат нощен труд, без да ползват същите придобивки, но по причина, че не са натоварени със същите особени важни задачи по охрана на обществения ред и защита на населението, заради които задачи тези придобивки са предоставени на една цяла група работници от публичния сектор /всички държавни служители по чл.142, ал.1, т.1 от Закона за министерството на вътрешните работи/ ?

2. Разпоредбите на чл.12, б.“а“ и §8 от Директива 2003/88/ЕО, както и чл.20 и 31 от Хартата за основните права на държавни служители по същия чл.142, ал.1, т. 1 от ЗМВР, които не работят на смени и не полагат нощен труд, така и спрямо полагащи нощен труд работници по КТ, без да се открива тази разлика в положението да е обусловена от разумен и обективен критерий, т.е., от допустима от закона цел.

Съдът намира, че поставените за разрешаване въпроси са относими за разрешаване на спора по предявените искове по настоящото дело по чл. 187 от ЗМВР, като ще се даде задължително тълкуване. В случая преюдициалното запитване не е отправено от районния съд, но Решението на СЕС е задължително не само за съда,

който е отправил преюдициалното запитване, но и за всички други съдилища и учреждения в РБ съгласно разпоредбата на чл.633 от ГПК.

Поради изложеното, ще следва производството по настоящото дело да бъде спряно на основание чл.229, ал.1, т.4 от ГПК до постановяване на Решение на СЕС по дело №С- 435/2023г. на , образувано по преюдициално запитване по вгр.дело №193/2023г. по описа на Окръжен съд- Смолян.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА производството по гр. дело № 803/2023 г. по описа на РС – Смолян на основание чл. 229, ал.1, т.4 от ГПК до постановяване на Решение на СЕС по дело №С- 435/2023г. на , образувано по преюдициално запитване по вгр.дело №193/2023г. по описа на Окръжен съд- Смолян.

Определението за спиране подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от съобщаването му на страните пред ОС Смолян.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, закрито в 11,15 часа.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____

Секретар: _____